

GHID PENTRU REDACTAREA LUCRĂRII DE LICENȚĂ (PENTRU DOMENIUL ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI)

1. Introducere

Ghidul de față se adresează studenților din ultimul an de studiu care elaborează lucrarea de licență/disertație și se dorește a fi un sprijin pentru studenți, fără a avea pretenția de a fi un etalon la care toți studenții trebuie să se raporteze în mod necritic. Dimpotrivă, acest ghid este un model de la care studenții sunt invitați „să se abată” în sens pozitiv, statistic vorbind, în funcție de specificul temei de cercetare, de interesul lor și nu în ultimul rând, de personalitatea și competențele lor. Cu alte cuvinte, lucrarea de licență este o oglindă a muncii de cercetare, a intereselor, competențelor, trăsăturilor de personalitate ale studentului, îndrumat de profesorul – coordonator al lucrării. În acest material sunt prezentate sub formă de întrebări și răspunsuri principalele puncte sensibile ale unei lucrări de licență.

1. Ce este lucrarea de licență/disertație? (întrebare la care s-a răspuns în paragrafele de mai sus)
2. Care sunt fazele/etapele unei lucrări de licență/disertație?
3. Cine propune/alege tema?
4. Ce rol are profesorul coordonator?
5. Ce structură are lucrarea de licență (în raport cu tipul de cercetare)?
6. Ce dimensiuni tehnice trebuie să aibă o lucrare de licență/ disertație?

2. Care sunt fazele/etapele realizării unei lucrări de licență?

- Alegerea subiectului;
- Alcătuirea unui plan provizoriu;
- Cercetarea propriu-zisă;
- Prima redactare;
- Cercetări complementare necesare;
- O nouă redactare;
- Corectarea;
- Redactarea definitivă;
- Stabilirea listei bibliografice;
- Alcătuirea cuprinsului;
- Elaborarea indexului și alcătuirea anexelor;
- Susținerea orală.

3. Cine propune/alege tema de licență?

Tema de licență poate fi propusă de către student, pe baza interesului pentru o anumită (eventual poate fi o temă de care s-a mai ocupat cu ocazia diferitelor proiecte derulate pe parcursul anilor de studiu sau cu ocazia sesiunilor de comunicări studentești) sau propusă de către profesorii coordonatori ai lucrărilor de licență.

În ambele cazuri, studentul trebuie să ceară acordul coordonatorului pentru tema propusă, printr-o cerere-tip, în care precizează titlul temei și numele coordonatorului. Se recomandă ca studentul să indice și o a doua opțiune.

În mod obișnuit tema se „negociază” între profesorul coordonator și student, în sensul că cei doi se pun de acord în privința domeniului de cercetare, metodelor utilizate, bibliografiei etc.

4. Ce rol are profesorul coordonator?

Profesorul coordonator al unei teze de licență este un profesor abilitat în acest sens, adică are competențele necesare: este competent în domeniul ales, are interese științifice în domeniul temei/ subiectului ales, este disponibil pentru studenți.

Rolul acestui profesor constă în a orienta, monitoriza și încuraja studentul în toate etapele elaborării lucrării. Profesorul împreună cu studentul stabilesc un program al întâlnirilor de lucru, denumite uzual, consultații.

Studentul are obligația de a respecta programul stabilit atât pentru buna desfășurare a comunicării dintre profesor-student (de obicei, se stabilesc consultații individuale, iar dacă studentul nu vine, se va deranja programul profesorului care așteaptă și alți studenți), cât și pentru a asigura avansarea sistematică în elaborarea lucrării.

De obicei, profesorul stabilește în funcție de nevoile fiecărui student, frecvența acestor consultații: unii studenți au nevoie de consultații frecvente, alții mai rare. Unii vin cu întrebări punctuale legate de lucrare, alții așteaptă ei întrebări din partea profesorului. Este recomandat ca studenții să fructifice aceste întâlniri cu profesorul și să ceară indicații, să descrie dificultățile pe care le întâmpină în elaborarea lucrării, să se lămurească asupra unor aspecte critice etc.

Subliniem faptul că rolul profesorului este acela de a monitoriza studentul, de a-l consilia în elaborarea lucrării și nu de a munci în locul studentului! Profesorul, care citește în mod analitic lucrarea, poate sugera direcții ale cercetării, poate recomanda o anumită metodă de cercetare, poate indica surse bibliografice, lucruri care țin de munca de coordonare. Teza de licență este o lucrare personală a cărei responsabilitate revine studentului și ea poartă amprenta personalității studentului, ea este oglinda interesului și organizării studentului.

Studentul poate apela și la alte persoane (profesori, specialiști etc.) în sprijinul realizării tezei. În acest caz, contribuția acestora va fi menționată în partea introductivă, la „Mulțumiri”.

La finalizarea tezei, profesorul coordonator analizează conținutul acesteia, după care întocmește un referat de evaluare, în conformitate cu specificațiile de la cap. 4. Referatul de evaluare este un document indispensabil pentru acceptarea și susținerea tezei.

5. Ce structură are lucrarea de licență (în raport cu tipul de cercetare)?

Teza va fi compusă dintr-o parte preliminară, textul lucrării și o parte finală.

A. Partea preliminară va cuprinde:

a) Pagina exterioară de titlu

b) Pagina interioară de titlu va conține aceleași elemente ca și cea exterioară, cu precizarea că aici se va înscrie, în loc de „LUCRARE DE LICENȚĂ”, titlul lucrării)

c) Pagina de dedicații și mulțumiri (opțional)

d) Cuprinsul:

- va cuprinde pe primul nivel introducerea, capitolele, lista de referințe bibliografice și anexele, numerotate cu cifre arabe (1, 2, 3, etc.).

- capitolele vor fi dezvoltate în cuprins pe două sau, opțional, pe trei niveluri, marcate cu 1.1, 1.2, 1.3, 2.1... s.a.m.d.

- toate intrările din cuprins vor avea menționată paginația corespunzătoare din text.

e) Lista tabelor (opțional)

f) Lista figurilor, graficelor, diagramelor și schemelor (opțional)

g) Lista abrevierilor (opțional)

B. Textul lucrării

Textul lucrării va fi compus din „introducere, un capitol dedicat cadrului teoretic și un capitol dedicat părții aplicative”.

✓ Introducere (1-2 pagini)

În introducere se va face o prezentare succintă a motivației alegerii temei, a importanței acesteia în domeniul științelor educației, a stadiului cercetărilor temei respective, a obiectivelor lucrării și, eventual, a celor mai semnificative probleme sau dificultăți care au trebuit depășite în realizarea ei.

✓ Cadrul teoretic (13-15 pagini)

Aici sunt prezentate fundamentele teoretice (concepte, teorii explicative, modele interpretative, modele de evoluție a domeniului) ale temei abordate. Cadrul teoretic urmărește:

- pe de-o parte, clarificări și delimitări conceptuale, menite să pună cititorul (examinatorul) în temă cu privire la subiectul abordat;
- pe de altă parte, stabilirea nivelului actual de cercetare a subiectului abordat, menită să permită o perspectivă actualizată pe baza căreia studentul/a își construiește propriul demers investigativ.

Se va urmări o prezentare în egală măsură completă, dar și sintetică, abordându-se importanța surselor celor mai relevante, pe de o parte, și celor mai recente, pe de altă parte. Se recomandă utilizarea unui criteriu explicit de ordonare a prezentării, care poate fi de natură

tematică sau temporală. Se va acorda atenție aspectelor controversate, în raport cu care studentul poate manifesta o evaluare critică.

Selecția și analiza surselor teoretice se va face în așa fel încât să susțină procesul de elaborare a ipotezelor care vor sta la baza propriei cercetări. Este important ca studentul să demonstreze capacitatea de a integra diverse contribuții teoretice în unități tematice cu privire la subiectul studiat și de a se raporta critic, independent, la acestea.

Greșeli frecvente:

- referințe bibliografice sumare, inconsistente;
- atitudine „pasivă”, expozitivă și necritică asupra literaturii de specialitate;
- prezentare nesistematică, lipsită de coerență și fără scoaterea în evidență a aspectelor care susțin formularea ipotezelor cercetării.

✓ Partea aplicativă (20-25 de pagini)

Această parte cuprinde cercetarea desfășurată având la bază cadrul teoretic prezentat în prima parte. Cercetarea va fi integrată în structura lucrării ca un capitol firesc și va avea un titlu semnificativ pentru cercetarea desfășurată (de exemplu: Cercetare privind rolul inteligenței emoționale asupra performanței școlare la elevii din ciclul primar).

Subcapitolele capitolului de cercetare vor fi constituite din:

- *Problematica cercetării* (întrebări de cercetare relevante pe baza cărora se construiește demersul de cercetare);
- *Coordonatele cercetării*:
  - *variabilele cercetării* (caracteristici ale realității psihopedagogice care vor fi măsurate corespunzător și puse în relație în ipoteze)
  - *obiectivele cercetării* (direcțiile de acțiune concretă și specifică pe care studentul le va urma în cercetare);
  - *ipotezele cercetării* (enunțuri formalizate care afirmă relații plauzibile între variabilele cercetării);
- *Designul cercetării*, cu referire la:
  - participanții de la care se vor colecta date, organizați în *eșantioane de cercetare* (eșantioanele vor fi caracterizate din punct de vedere al modalităților de constituire și al reprezentativității statistice)
  - durata colectării datelor (se vor specifica episoadele de colectare de date)
  - tipul de date colectate (variabilele cercetării) și procedura de colectare (se vor descrie demersurile concrete de culegere a datelor, eventualele intervenții experimentale, manipulări de variabile, etc.)

Designul unei cercetări poate fi:

- Explorator – sunt investigate aspecte mai puțin cunoscute sau aparte ale realității psihopedagogice; se vizează identificarea și conturarea unor variabile relevante pentru o fază

ulterioară, descriptivă, a cercetării (ex: studiul de caz);

- Descriptiv – sunt descrise variabile și relațiile dintre ele (ex: corelațional);
- Predictiv – sunt descrise configurațiile relațiilor dintre variabile, cu specificarea atributelor predictive ale unor variabile de tip predictor în relație cu alte variabile de tip criteriu;
- Experimental – sunt explicate relații de tip cauză-efect între variabile independente și variabile dependente.

Conform lui Gorard (2013), designul unei cercetări poate fi:

- după gradul de activism:
  - activ – presupune *intervenție și manipulare* de variabile (experimentul și cvasi-experimentul);
  - pasiv – presupune *descriere sau comparație*, fără intervenție (studii de caz, studii longitudinale, studii transversale, studii comparative).
- după repetabilitatea măsurărilor:
  - longitudinal - presupune faze *repetate* de măsurare asupra aceluiași grup (ex: experimente, studii de caz);
  - transversal - presupune faze *unice* de măsurare pentru cazuri/grupuri diferite (ex: studii comparative).

- *Metodologia cercetării:*

• metodele de cercetare – se vor specifica metodele folosite în cercetare (în colectare, în analiză) și se va explica alegerea acelor metode pentru prezenta cercetare (justificarea utilizării acelor metode, prin prisma beneficiilor lor);

• instrumentarul cercetării – se vor descrie instrumentele folosite în colectarea datelor din punct de vedere al:

- conținutului – ce variabile urmăresc, la ce se referă;
- structurii – cum sunt construite, ce tip de itemi au în compoziție;
- proprietăților lor psihometrice (consistență internă, validitate, etc.);
- relației instrumentelor cu coordonatele cercetării (cărora obiective de cercetare se subordonează, pentru testarea cărora ipoteze culeg date, etc.)

- *Rezultatele cercetării* (analiza datelor, interpretarea psihopedagogică a rezultatelor)

- *Concluzii și aprecieri finale* – se vor face referiri aplicative privind:

- măsura în care obiectivele de cercetare au fost atinse;
- testarea ipotezelor și rezultatele acestei testări;
- dificultăți întâmpinate și limite ale cercetării;
- contribuția rezultatelor prezentei cercetării la domeniul de cunoaștere abordat;
- direcții de cercetare viitoare.

Sub aspect metodologic, lucrarea de licență trebuie să respecte structura unei lucrări științifice, așa cum a fost ea prezentată în cadrul disciplinelor studiate.

Structura părții aplicative	Greșeli frecvente
Obiectivele cercetării	<ul style="list-style-type: none"> • absența unor obiective clare sau a unor întrebări explicite, cărora cercetarea trebuie să le găsească un răspuns.
Ipotezele cercetării	<ul style="list-style-type: none"> • ipoteze improprii, care nu au legătură cu obiectivele sau întrebările cercetării (practic, ipotezele unei cercetări nu trebuie să fie altceva decât răspunsurile pe care le avansează cercetătorul la aceste întrebări, pe baza literaturii de specialitate și a propriilor estimări); • ipoteze generale, care nu fac referire la variabile măsurabile, care să poată fi testate statistic; • ipoteze care sugerează relația cauzală între variabile („determină”, „influențează”, etc.), atunci când acestea nu sunt măsurate în context experimental; • ipoteze prea complexe, care fac referire la mai mult de două variabile, în timp ce procedura de testare statistică include numai două variabile; • formularea ipotezelor de nul, alături de ipotezele statistice, ceea ce încarcă în mod inutil textul (este subînțeles faptul că ipotezele de nul sunt negațiile ipotezelor cercetării); • ipoteze cărora nu le corespunde o testare statistică adecvată; • enunțarea unor ipoteze care nu preced, ci urmează unei proceduri de testare statistică.
Variabilele cercetării	<ul style="list-style-type: none"> • omiterea prezentării variabilelor; • prezentare confuză a variabilelor, fără identificarea explicită a variabilelor dependente și a celor independente;
Eșantionul/lotul/subiecții cercetării	<ul style="list-style-type: none"> • omiterea prezentării modului de constituire a eșantionului, a criteriilor de includere sau de excludere, mărime, populație de referință
Descrierea metodelor și a instrumentelor de cercetare	<ul style="list-style-type: none"> • utilizarea unor instrumente de investigare ale căror caracteristici psihometrice nu sunt cunoscute; • omiterea analizei caracteristicilor psihometrice ale instrumentelor create de autorul tezei.

Instrumentele utilizate în recoltarea datelor vor fi descrise în mod adecvat. Dacă este vorba de teste „clasice”, bine cunoscute, se va face trimitere la referințele care le susțin din punct de vedere teoretic și practic-aplicativ. Dacă este vorba de instrumente realizate de autorul tezei, se va dedica un spațiu corespunzător descrierii procesului de construcție.

Procedura de recoltare a datelor

- ignorarea importanței și, implicit, a prezentării aspectelor procedurale.

Rezultatele unei cercetări sunt puternic influențate nu doar de caracteristicile instrumentelor utilizate, ci și de modul de aplicare a lor. O prezentare succintă a procedurii de investigare (modul de relaționare cu subiecții, aspecte de organizare a investigației, etc.), are darul de a întări încrederea în calitatea datelor recoltate.

Prezentarea și analiza datelor

- abuzul de grafice (este recomandabil să se apeleze la grafice pentru ilustrarea unor relații între variabile și nu pentru reprezentarea unor variabile individuale;
- grafice sau tabele incluse la anexe, ceea ce face dificilă înțelegerea lucrării;
- tabele excesiv încărcate cu cifre, care fac dificilă înțelegerea acestora;

- abuzul de statistică, prin utilizarea unor prelucrări nejustificate sau prin testarea aceleiași ipoteze cu mai multe teste statistice;
- teste statistice inadecvate ipotezei sau naturii relației dintre variabile;
- plasarea rezultatelor la testele statistice în secțiunea Anexe (rezultatele se introduc în text, acolo unde se și discută semnificația lor);
- prezentarea incorectă a rezultatelor la testele statistice, de ex., se scrie numai valoarea lui p, fără valoarea testului (se vor respecta recomandările specifice pentru prezentarea rezultatelor fiecărui test statistic în parte, așa cum sunt prezentate în cursul de specialitate);
- exces de zecimale (în mod obișnuit, două zecimale sunt suficiente pentru majoritatea indicatorilor statistici);
- exces de valori numerice, prin preluarea nejustificată a tuturor datelor afișate de programele statistice, deși cele mai multe nu prezintă un interes direct și nici nu sunt înțelese de student;
- absența unor etichetări adecvate a valorilor, fapt care face dificilă înțelegerea rezultatelor; adesea, datele sunt preluate împreună cu texte în limba engleză, emise de programele de prelucrare;

Datele statistice vor fi supuse unei analize pe două niveluri: analiza statistică descriptivă (prin indicatori adecvați scalei de măsurare a variabilelor) și testarea ipotezelor

(prin proceduri adecvate fiecărei ipoteze, naturii și caracteristicilor variabilelor). În principiu, rezultatele trebuie să acopere cerințele modelului cercetării și să vizeze în mod direct și explicit ipotezele acesteia.

Interpretarea pedagogică și/sau psihologică a rezultatelor	<ul style="list-style-type: none"> • prezentarea doar a rezultatelor numerice și a semnificației statistice, fără a se discuta sensul psihopedagogic al acestora; • prejudecata după care neconfirmarea unei ipoteze de cercetare, prin admiterea ipotezei de nul, reprezintă un punct negativ al lucrării (în realitate, dacă modelul de cercetare a fost bine realizat și corect aplicat, o infirmare statistică a ipotezei poate fi foarte semnificativă din punct de vedere psihologic, iar autorul trebuie să fie pregătit pentru a surprinde sensul acestui rezultat);
---	---

Interpretarea înseamnă „traducerea” rezultatelor statistice în concluzii cu semnificație psihopedagogică. Se vor sublinia relațiile dintre rezultatele proprii și cele raportate în literatura de specialitate.

Concluzii și aprecieri finale (1-2 pagini)

Subcapitolul de concluzii va cuprinde o sumară reluare a obiectivelor și motivației cercetării, urmate de sinteza rezultatelor obținute și a semnificației acestora în contextul literaturii dedicate temei analizate.

Se pot face aprecieri cu privire la dificultăți întâmpinate pe parcursul cercetării, eventualele puncte slabe ale acesteia, care vor trebui evitate în viitor, precum și deschideri către alte direcții de cercetare legate de subiectul respectiv.

Capitolul va conține un paragraf distinct dedicat „contribuției personale”, în care vor fi menționate cele mai relevante aspecte care au constituit contribuția individuală la realizarea temei. Dacă este cazul, se va include și un paragraf în care se va menționa „contribuții originale”, acele aspecte care reprezintă o noutate în raport cu tema studiată.

Partea finală

În partea finală a tezei vor fi puse, în ordine, lista referințelor bibliografice și anexele.

a) Lista referințelor bibliografice

Lista referințelor bibliografice ilustrează volumul și calitatea documentării teoretice a autorului și este una dintre componentele importante ale lucrării. Ea este, de asemenea, expresia atitudinii etice în raport cu sursele de informare utilizate.

Crearea unei liste de referințe se supune câtorva reguli de bază:

- citarea tuturor surselor, indiferent de natura lor primară (surse scrise de orice natură, surse

p. 16) – la prima apariție în text;

și

„...text citat text citat text citat text citat text citat” (Ionescu et al., 2010, p. 16). – următoarele apariții în text.

În cazul citării unei surse indirecte, se va scrie numele autorului și anul publicării, urmate de expresia „cit. în”, după care se indică sursa consultată în mod direct.

Exemplu:

„...text citat text citat text citat text citat” (Popescu, 2003, cit. în Ionescu, 2014, p. 6).

sau

Potrivit lui Popescu (2003, cit. în Ionescu 2014, p. 6): „text citat text citat text citat text citat text citat”.

În text se utilizează doar numele autorilor. În lista de referințe prenumele autorilor se vor limita la inițiale. Titlul revistei, al cărții din care este citat un articol sau o secțiune, se vor scrie cu litere italice. La fel se procedează și cu titlul comunicării științifice la un congres. La citarea unui articol de revistă sau secțiune de volum, în lista de referințe se vor trece și paginile. Pentru sursele preluate de pe internet, se vor nota adresa și data la care au fost accesate. Lista de referințe va fi ordonată alfabetic, conform modelelor de mai jos.

*carte cu autor unic

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.

*carte cu doi autori

Ahrons, C. R., Rodgers, R. H. (1987). *Divorced families: a multidisciplinary developmental view*. New York: W.W. Norton.

*capitol dintr-o carte

Neacșu, I. (2008). Calitatea în educație și învățământ. În D. Potolea, I. Neacșu, R. B. Iucu, & I.-O. Pânișoară (coord.), *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II* (pp. 47–77). Iași: Polirom.

*carte aparținând unui grup de autori nenominalizați aparținând unei organizații

American Psychological Association (2001). *Publication Manual (5th ed.)*. Washington DC: APA.

*articol publicat într-o revistă științifică

Miyamoto, A., Pfof, M., & Artelt, C. (2017). Reciprocal relations between intrinsic reading

motivation and reading competence: A comparison between native and immigrant students in Germany. *Journal of Research in Reading*, 41(1), 176–196.

*studiu nepublicat prezentat la o conferință

Stelian, P. (Mai, 2010). *Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă*. Lucrare prezentată la Conferința Internațională de Psihopedagogie specială, Universitatea Transilvania din Brașov.

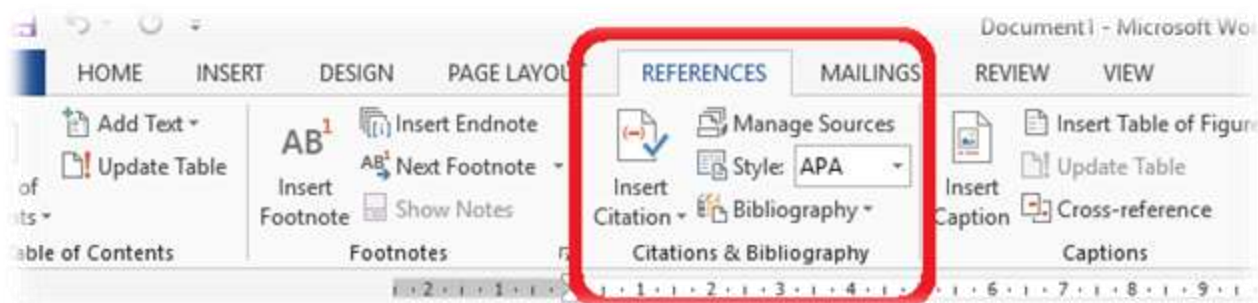
*lucrare de disertație sau teză de doctorat nepublicată

Nedelcu, S. (2019). *Sensibilizarea interculturală a elevului* (lucrare nepublicată). Universitatea Transilvania din Brașov.

*sursă online

Stamate, I. C. (2018). *Formele educației*. URL: <http://www.zzzzzzzzz.ro> [accesat în 29.11.2019].

Observație: Pentru citarea surselor și pentru tehnoredactarea bibliografiei se poate utiliza cu succes meniul „References” din MO Word.

b) Anexe (dacă este cazul)

În anexe se introduc informații care nu sunt imediat necesare în textul lucrării pentru ca aceasta să fie înțeleasă sau care, dacă ar fi fost introduse în text, ar fi îndepărtat cititorul de la cursivitatea ideilor. Aici se pot pune chestionarele utilizate (dacă sunt realizate de autor și dacă dorește acest lucru), ilustrații sau tabele suplimentare, diverse prelucrări statistice, dacă sunt utile celor interesați de analize suplimentare, precum și orice materiale sunt considerate relevante pentru temă. Se va avea în vedere ca numărul de pagini al anexelor să nu fie excesiv.

Observație: În raport cu tema abordată, tipul de cercetare și domeniul/subdomeniul în care se înscrie investigația, structura lucrării se va stabili de comun acord cu profesorul coordonator.

6. Figuri/grafice și tabele

Tabele și figurile se numerează separat cu cifre arabe. Numărul și titlul tabelelor apar deasupra. Numărul și denumirea figurilor apar sub acestea.

Exemplu:

Tabelul 1. Matricea de corelații

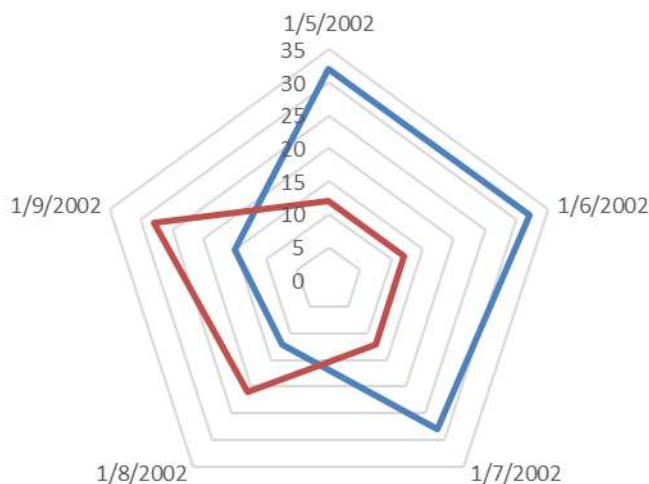

Figura 1. Valorile măsurate ale variabilelor

7. Ce caracteristici tehnice trebuie să aibă o lucrare de licență?

Lucrarea va fi editată pe calculator și tipărită la imprimantă, într-o formă care trebuie să respecte următorul set de criterii:

- formatul de pagină: A4, tipărită față-verso;
- margini: stânga=2,5 cm, sus, jos, dreapta=2 cm;
- tipul fontului: Times New Roman, cu diacritice românești;
- mărimea fontului: 12;
- spațiere: 1,5;
- numerotare pagini: jos, la mijlocul paginii;
- titlurile capitolelor, cu majuscule și pe pagină nouă;
- titlurile subcapitolelor sau subpunctelor, în continuarea textului, la două linii distanță, cu litere bold;
- forma de prezentare: legată cu spirală;
- număr de copii: două, unul la secretariat, al doilea la profesorul coordonator.

8. Alte recomandări

Mărimea standard a lucrării este de aproximativ 40 de pagini. Teza trebuie redactată într-un limbaj academic impersonal, caracteristic lucrărilor de cercetare. Nu sunt admise

greșelile gramaticale de redactare (acord, punctuație, ortografie, lexic, etc). Ideile prezentate trebuie să decurgă logic și coerent din cele anterioare. Relația dintre idei trebuie să fie clară. Întreaga teză trebuie să fie coerentă.

Toate sursele bibliografice, primare sau secundare, publicate sau nepublicate, sunt proprietatea intelectuală a autorilor sau instituției care a produs acele materiale. Prin urmare, autorul tezei de licență trebuie să citeze în mod corect toate sursele incluse în teză, inclusiv figuri, tabele, ilustrații, diagrame. Se citează nu doar preluarea unor fraze de la alți autori, dar și parafrizarea și sumarizarea ideilor exprimate de aceștia. Eludarea acestor norme etice poartă numele de plagiat.

Bibliografie

Bocoș, M. (2003). *Cercetarea pedagogică. Suporturi teoretice și metodologice*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință.

Gorard, S. (2013). *Research Design: Creating Robust Approaches for the Social Sciences*. Sage Publishing.

Rădulescu, M. (2006). *Metodologia cercetării științifice. Elaborarea lucrărilor de licență, masterat, doctorat*. București: EDP, R.A.